

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fô'a acêst'a va eși de dône ori pe luna, pone la regulare; éra de a-iei in colo o data pe septemana, cu și pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratiunile se primescu in tôte dîlele.

Pretiuulu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu trîlunîu 1 fi. 50 cr. éra pentru strainetate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu trîlunîu 2 fi. in v. a.

Tôte siodieniele și banii de prenumerațiune sunt de a se tranșile la Redactiunea diurnalului:
Aradu, strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de linia, și 30 cr. tacse timbrate.

Unu esemplariu costa 15 cr. și se pôte capetâ in librari'a lui M. Klein jun. d'in Aradu.

Siedinti'a comitetului administrativu d'in orasiulu C.

Presiedintele: Domniloru, la ordinea dîile este cestiunea dislocarii apotecii lui Filipeu Murariu.

Chiru Georgiu: Me rogu, să remana a-colo, unde este.

Chiru Ioti'a: Ba, eu vreu să se mute in cas'a lui, pentru că nu și-a cheltuitu elu tôte paralele pentru cladirea unui astfelu de edificiu cum nu se afla alu doilea in orasiulu nostru.

Membrii: La votisare!

Puiulu: Eu partinescu propunerea referentului, și fiindu că sum fôrte bine priimitu și a creditatu in cas'a fratelui chiru Ioti'a, pr'in urmare cunoscendu și tôte referintiele familiare; a-poi, — mai fiindu și deobligatu pentru atât'a bunetate ce mi s'a-aretatu d'in partea familiei acesteia, — ca să nu me aretu nemultumitoriu, și ca să dovedescu in fapta că sum amicu adeveratu lui chiru Ioti'a și ginerelui seu Filipu Murariu, chiaru in interesulu acestui'a pretindu, ca sa și-mute apotec'a preste 200 metrii.

Comitetulu: La votisare!

Presiedintele: Dloru! mi se pare, că chiru Ioti'a este socrulu Murariului, ér chiru Pecina este verulu lui chiru Ioti'a, pr'in urmare uic'a Murariului . . . . . Dreptu aceea credu, că acesti duoi nu potu votisá neci pentru, neci contr'a. — (Intorcondu-se catra Pecina dice mai departe.) Asta este chiru George, că DTa esci veru primariu cu chiru Ioti'a, pentru că mam'a DTale și a lui Ioti'a sunt dône surori d'in unu trupu și unu sufletu?

Chiru Georgiu: Eu nu-su neci unu neamu cu chiru Ioti'a, — eu 'su numai amicu bunu cu elu, și că fostu-a mam'a mea sora cu mama lui, aceea, Dieu, nu sciu, pentru că mam'a mea a mo-

ritu 'nainte cu 30 de ani, dér' eu abia 'su de 60 de ani, hi-hi-hi-hi! . . . . .

Auditoriulu: Bravo! să traiésca tenerulu copilu chiru Ghitia!

Presiedintele: Tacere! dupa reportulu portatoriului de matricule se scie, că mam'a DTele a moritu abia cu 7 ani mai înainte de acêst'a, și că DTa, dupa cum dîci, ca omu de 60 de ani, trebue să scii: decâ intr'adeveru a fostu ea sora cu mam'a lui chiru Ioti'a?!

Pecin'a: Dieu, nu-mi aducu a-minte, neci nu sciu, și in sfersitu ce-mi pêsă mie: fost'a sora n'a fostu; mie mi place pecin'a și cocostulu cu galbenii dela Pust'a, și cu aceea am gatatu.

Presiedintele: Chiru George! Te facu atentu, că decâ dîci, că mam'a DTele n'a fostu sora cu mam'a lui Chiru Ioti'a, compromiti fôrte gravu pre mam'a acestoru dône surori, pentru că la unu atare casu ar trebui, să fia un'a omu, ér cealalta animalu, avendu ambele numai unu parinte și fiindu acel'a omu, ér nu animalu. . . . .

Pecin'a: Eu nu me pricepu la literatungurescu; ast'a am spusu-o și la cas'a orasiului, — ori vorbesce cum ti-e portulu, ori te pórta cum ti-e vorb'a!

Avarulu și posesi'a.

Unu avaru fu intrebatu: decâ face versuri. „Nu, — respunse densulu, — acêst'a d'in dône motive: mai antaiu pentru că nu sciu să facu, și alu doilea pentru că mi-ar parè reu să nu scriu rondurile deplinu.“

Anecdote d'in poporu.

Pop'a e talp'a iadului.

Unu preotu ipocritu tragendu de mórte, chiama soci'a sa, pre preotés'a, la sine si-i díse: „A-poi tu remanendu veduva, grigesce, sà te porti bine si preste totu sà duci o viétia euvintiósá, ca sà poti veni la mine in raiu, si ca éra-si sà fimu impreuna.“

Pop'a morise.

Éra preotés'a lui veduva mai traí vre o 5 ani si morí si dens'a. Morindu, o luà dreptu la raiu, ca sà afle pre pop'a ei. Santulu Petru inse ii statú in cale. „Ce vrei a-ici?!“ o întrebà restitu.

— „Locu de adapostu“, respunse preotés'a.

— „A-ici nu e locu pentru tine.“

— „D'a-poi cà si pop'a meu a sà fia a-íci unde-va.“

— „A, pop'a teu e a-íci in spre stang'a; pasa numai si tu la elu!“ Si aceste dícendu santulu Petru, inchise portile raiului dupa preotés'a.

Éra preotés'a o luà la drumu, pre unde i s'a fostu aretatu, si totu mérse, mérse, pr'ínt'r'umu foistoru intune-

cosu de totu, pone ínt'r'unu tardiu i se diari o lumina mare de focu, si a-colo, dupa pueína coreare, aflà pre pop'a ei.

— „D'a-poi tu, dragu pop'a meu, a-íci'a esci!... D'a-poi in iadu sà te afu eu pre tine!... Ao Dómné, ao!“ incepuse a se vaierá preotés'a, càtu o tienea gur'a.

— „Taci dracului! — o intrerupse pop'a — nu strigá, sà te auda vladiculu, cà-e de desubtulu nostru!“....

Tiganulu penitentu.

Tiganulu merse la pop'a sà se pocaésca. Incepù a-'si însirá pecatele ca pe carte. Dupa espunerea tuturor díse pop'a dupa formul'a obicinuita:

— Mai scii ce-v'a fiule?

— Mai sciú pàrrinte unu cuibu de sarca (tiarca) in unu vèrfu de arinu, — respunse tiganulu.

METAMORFÓSELE IUBIREI CRESTINESCI.

—

Cum se practica iubirea ortodoxa la rusii cei pravoslavnicii.

(O vedere instructiva, inchinata generosului imperatu alu tutoru Rusieloru Alisandru II.)

I.

La Plevn'a in Iuliu, 1877.:

e iubirea de a-própelui, —

Dupa Plevn'a in Martisioru, 1878.:

e iubirea de maimuca!

NEMICURI.

Cu ce pretentii mergu actorii și actricele d'in Europ'a la Americ'a, — e de mirare într'adeveru. Astu-feliu ni aducemu a-minte, că **Lucca**, candu a cantatu antaiu in **New-york**, a pretinsu într'adeveru, ca toti barbatii să vina in **fracu** la teatru! Intreprenorulu ei o convinse in curendu, că priimirea entusiasta ce i se facuse, n'a fostu decât **reclama platita** și că trebue să se multumésca, deca e unu publicu ce platesce intrarea, chiaru deca barbatii n'ar veni in fracu.

Ei bino . . . . . a cantatu.

(*Principele de Valesu a-supr'a Austriei.*) Principele de Valesu, care precum se scie a sositu la Parisu mai inainte de deschiderea espositiunei universali, la 27. Aprile visită diferitele despartieminte a le espositiunei. Vof a-poi să mērga și la despartimentulu austriacu, dēr ilu facura atentu, că nu merita ostenel'a fiindu acel'a fōrte remasu in deretrulu celor'a-l-alte. La acēst'a observare respuase principele suri-diendu: „**Da Austri'a pururi'a are să remana in deretru!**“ . . . . Acēst'a enuntiatune a clironomulu anglesu se latī numai decâtu, și acum formēza materia de vorbitu pr'in cluburi.

In du'a de 3. Aprile au sositu in Constantinopole cei duoi deputati d'in Basr'a: **Abdurahman Celebi** și **Mehemed Efendi**, spre a lud' parte la siedintiele parlamentului. Ca unu feliu de curiositate, diariulu turcescu „**Vakit**“ da sēma despre tempulu ce li-a trebuitu acestoru deputati, ca să vina dela Basr'a la Constantinopole, și adica: de la Basr'a la Geda 32. dile, de la Ged'a la Suez 15. dile, de la Suez la Tunisu 25. dile, dela Tunisu la Malt'a 21. dile și dela Malt'a la Constantinopole 23. dile, summa summarum **116. dile**, astu-feliu, c'au plecatu de la Basr'a la 8. Diecemvre 1877. și au ajunsu la Constantinopole la 3. Aprile 1878.

— Ar fi interesantu (dice „Romanulu“) a scī: ce idee își facu acesti domni despre mandatulu loru de representati ai poporului.

(§.) Diferitele nuantie a le opositiunei d'in camer'a Ungariei s'au unitu într'o fusiune de adeverata — confusiune.

(§.) Unu deputatu, vorbindu in sinodulu eparchiotu d'in Aradu, titulà pre episcopulu intr' unu modu nein-datinatu, dîcendu-i: „*Pré Sautî'a sa dlu ministru!*“ . . . Si publiculu erupse in risete.

Dér sà vedeti: n'a pré fostu lucrul de risu; cà-ci dèca preotii sunt *ministranții lui Ddieu*, a-poi episcopulu siguru e — *ministrulu lui Dommedieu*. Si pace buna!

(§.) *A dese ori potemu audi pre cei slabi in credintia obiectandu: „Ei bine, dér pentru ce nu se mai face si acum vre o minune?“ . . . Spre mangaierea loru inse, ii avisamula denumirile cele noi a le ministrului de culte si invettamentu, si se voru potè convinge, cà acei'a-si ministru cu puterea sa de susu, a inviètu d'in morti pre preotulu d'in Dieci Andreia Tipeiu, care repausase dejà mai inainte de vre o 2. ani (!), si septeman'a acèst'a Va denumitu cu decretu in regula — **visitatoria districtuale de scòle!** . . . . *ii gratulamula luminatului si a-totu-puternicului ministru Pré-forte, pentru nemerit'a alegere; éra denumitului si dorimula d'in anima, ca noulu oficiu cu care ex honore este imbracatu, sà-lu pòrte sanetosu si la multii ani!!**

— Vai càtu de reu a vorbitu de tine pretenulu teu d'in B. de C. in bereri'a lui Murányi. Reportà mai de una-di A. lui B.

— Ce-mi pasa, response B., si de mi-ar dá palmi, — numai sà nu fiu de faete.

Vièrî'a calugaréscă.

ori

Tabul'a négra si chart'a rosîa.

— Comedia originala in 3 acte, —

de **MARCU TULIU CICERONE.**

(Inscenata in **Orbi'a-mare**, la anulu Domnului 1877.)

Persónele:

H. Procopio, calugaru si mare logofetu.

M-me Monpensier de Cucuta, amic'a intima a lui Procopio.

Zenobi'a Cojila, } mostologi si camerarii lui Procopio.

Tom'a Ciupérca, }

Pluto, Domnulu infernului.

Ionéllyi, archipastore.

Croitore, doctor angelicus — archipastore in spe.

Lawrentie, doctor romanus — archipastore in spe.

M. Caiaffa, doctor utriusque *) — logofetu si archipastore in spe.

Bab'a Doc'a, Dómn'a destinului.

Bab'a Hérc'a,

Bab'a Dur'a,

Bab'a Carliguti'a,

} ursitòrie, servele Babii Doc'a.

Minerv'a,

D'ian'a,

Vest'a,

Venus,

Amoru,

Hymen,

Themis,

} dîne si diei.

Actulu II.

Scen'a 2.

Pluto: (càtra *Lawrentie*.) Reverendissime, ac in spe ilustrissime, domine doctor romane!

Esci fòrte tristu! Si cum asîè?! — Tu care nu ti-perdi sangele rece intre neci o impregiurare, cum vine aceea. cà tu pari astadi de totu fore voia

si umoru. Séu dóra (se andu tresneto.) acestu tunetu cumplitu te impresionéza asîè de neplacutu?! — *Lawrentie!* grigi, onoréza, si urméza intru tóte — pre amiculu nostru *Ionéllyi*; pentru cà densulu este favoritulu nostru! si celu ce se bucura de favorulu amicului nostru *Ionéllyi*, se bucura totu-o-data si de favorulu nostru. *Ionéllyi* este totulu nostru: instrumentu, midilocu si agente activu; p'rin densulu recereu omenimea . . . si stergu tóte prerogativele . . . si cu unu cuventu, p'rin densulu facemu minunele nóstre infernale! — — — fii deci si tu pentru *Ionéllyi* totu acei'a, care e densulu nóa; pentrucà dèca sta maxim'a: precum esecutiunile de ori ce natura, in sorman'a nóstra tiéra nu se potu efeptui de jure et lege fore esecutori mai multi, atunci sta si aceea, cà amiculu nostru *Ionéllyi* are nevoia neincungiurata de sodali, cari inse au a lu-auscultá intru tóte orbisiu . . . . . fii deci totusi astutu, ca o vulpe, . . . si nu pregetá, cà esci preutu! pentru cà vocatiunea statului vostru este: propaga-rea doctrinei, ce inlesnesce calea conduceria la imperiulu nostru! . . . . .

Lawrentie: Minunate Dómne! — nu aflu cuvinte suficiente, spre a vi multumi svaturile vóstre salutari, ce adica mi-pastrati: si cu atátu mai pucínu mi-potu sprimá bucuri'a. ce sentiescu atunci, candu graciosu bine voiti a mi-aretá calea, ce am a percurge in lume. — — Sum deci mundru de favorulu si atotu-potenti'a vóstra. (se inchina.) — **Marite Domnu alu infernului!** Sum ambitiosu, ca si unu principe de Vales si lussoriosu ca si unu Darius, cu tóte cà nu avui pone astadi fericirea, de a potè piscica d'in atare substantia de venitu basericescu, precum au facutu buna-óra confratii nostri d'in Banatu-Comlosiu, — ci me voiu reservá in viitoriu singuru si numai la aceea, spre a nu pregetá neci sacrificie, neci tempu in a comite tóte acelea, ce moralmente nu convinu cu statulu meu preutiescu, si acèst'a cu atátu mai virtosu, cu càtu voiu sà fiu, si sà remanu de pururea aderintele resolutu alu vostru! — Sacrifici-ele ce voiu aduce inse la Altariulu Inaltîmei Tele, speru, cà mi se voru remunera . . . . . si cà nu voiu sà am cauza, de a me plange! . . . . .

Pluto: (cu maiestate trista.) Noi remuneram supusii nostri in destulu! Noi suntemu neci rusii ticalosi, carii voescu sà remunereze virtutea si eroismulu braviloru romani luptatori la Griviti'a, Rahov'a si in urma chiaru la Plevn'a . . . p'rin aceea, cà pretindu cu insolentia necualificabila recederea Besarabiei . . . dér' nu suntemu in fine neci nemtii, cari traiescu in „interesulu pórta fessulu“, si cari usioru si-uita de binefacatorii si amicii sei resoluti atunci, candu noli me tangere! . . . . . ci suntemu, amice, astu-feliu de fiintia supra-naturale care remunereza peccatele, si pedepsesce binele! — — — Remuneratiunea se face in cumpana: unu chilo de peccate grele asîè se reportéza catra o cruciulitia de metalu, — precum se repórta un'a suta chilo, catra unu sceptru episcopescu! Cunoseundu deci misteriu-lu. te poti retrage, amice! — La revedere!

Lawrentie: (melancholicu.) Un'a suta chilo de peccate grele — pentru unu sceptru episcopescu!?

(ése a-fore.)

(Se va urmá.)

Tieganulu și amnariulu.

Unu tieganu, cu minte mare,
 Intalnesce pe-o carare
 Pe-unu pescariu d' 'elu caletoriu;
 Indata ce-lu intalnesce
 A-ci pe locu mi-lu opresce
 Și-i spune că-e negustoriu.
 Frigulu inse nu-i da pace
 Să vorbésca, cumu-i place,
 Fore scóte unu amnariu,
 Dicendu: uita, mări vecine,
 Acést'a-e facutu de mine,
 Hei, bunu e pentru drumariu!
 Da-mi o haina cătu de slaba,
 Care nu-ti este de tréba,
 Și-o bucatura de pane;
 A-poi să me credi fertate:
 Me-i pomení pon' la morte! . . .
 Déca-ti mintiescu, să fiu cane!
 Bine, tiranulu vorbesce,
 Mie-amnariu-mi trebuesce,
 Ci n'am eu ce ti-lu platí;
 Éta, și io-su caletoriu
 Și nimicu n'amu trecatoriu,
 For' unu sacu de-a pescuí.
 Hei, hei, cugeta tieganulu, —
 Adi insfelu pe motantanulu:
 Ad' sacu 'n cocea fertate;
 Na tie acestu amnariu
 Ce e bunu pentru drumariu,
 Nu mai portá greutate!
 Tergu-i gat'a. Se despartu.
 Pescariulu merge l'unu gardu,
 Rumpe gategie și pari.
 Dà de-o pétra, cauta iésca,
 Vré frigulu să-lu biruésca,
 Ajutandu-i astu amnariu.
 Totu ce-a disu, totu a facutu,
 Unu focu mare cumu a vrutu
 Și s'a pusu a se 'ncaldí;
 Tieganulu inse o fuga
 Tiene, pone afla-o tufa,
 Și sub ea se tavalí . . .
 He, ineluí drumariulu,
 Mi-platí bine amnariulu,
 Pandia pentru 'n cortu cinstitu!
 Cortu facu deci! ce dice face,
 S'apuca tufa s'o imbrace
 Cu saculu de pescuitu . . .
 Vedi asía! nu stá a-fara,
 Că 'n Faurariu nu e véra,
 Stai in cortu tu omu cu minte!
 Lasa să mérga drumariulu,
 He, he, omulu eu — amnariulu —
 Déca e sclintitu de minte! . . .
 Hei, dér frigulu nu-i da pace
 Sà stee precumu-i place
 Ci-lu îndémna-a se scolá;
 Birt'a inse vrendu să scia
 Afara póte să fia
 Mai frigu, séu in cas'a sa? . . .
 Scóte degetulu pe-o huda:
 Auleo, d'auleo, dau de truda,
 A-fara e frigu de mórte,

A esi nu mi se póte!
 Dne, dne, io-su in cortu,
 Și uita-te că-su mai mortu!
 Dér' a-poi bietulu drumariulu
 Ce-a fi patítu cu amnariulu?
 L'a cuprinsu ventulu și gerulu,
 Séu l'a luatú archangelulu.

I. P. R.

IYANU TURBINCA.

Poveste de

IOANE CRÉNGA.

— D'in „Convorbiri literarie.” —

Erá o-data unu rusu, pre care ilu chiamá Ioanu. Și rusulu acel'a, d'in copilăria se trezise in óste. Și slugindu elu câte-va soróce de-a rondulu, acum'a erá betranu. Și mai marii lui vediendu-lu că și-a facutu detori'a de ostasiu, l'au slobodítu d'in óste, cu arme cu totu, să se duca unde a vrea, dandu-i și dóue carbóve de chel-tuíela.

Ioanu atunci multumí mai mariloru sei, și a-poi, luandu-sí remasu bunu de la tovarasii lui de óste, cu care mai trase câte o dusíca dóue de vinarsu, pornesce la drumu cantandu.

Si cum mergea Ivanu sfovaindu, candu la o margine de drumu, candu la alt'a, fore să scia unde se duce, pucínu mai inaintea lui, mergeau d'in intemplare, pe o cărare laturalnica, Domnedieu și cu santulu Petru, vorbindu ei sciu ce.

Santulu Petru, audíndu pre cine-va cantandu d'in urma, se uita in a-poi. și candu colo vede unu ostasfu mătâhaindu in tóte partíle.

— „Dómne! — díse atunci santulu Petru, spariatu, — ori aid să ne grabimu, ori să ne dâmu intr'o parte: nu cum-va ostasiulu ce vine să aiba hartiagu, și să ne gasimu beléu'a cu densulu. Scii c'am mai mancatu eu o-data de la unulu ca acést'a o chelfanéla.”

— „N'ai grige Petre, — díse Domnedieu. — De drumetiulu, care canta, să nu te temi. Ostasiulu acest'a e unu omu bunu la anima și milostivu. Vedi-l' ei? Are numai dóue carbóve la sufletulu seu, și dreptu cercare, aid, fă-te tu cersietoriu la capetulu est'a de podu, și eu la cela-l-altu. Și să vedi cum are să ne dea amendóue carbóvele de pomana, bietulu omu! Adu-ti a minte, Petre, de câte ori ti-am spus, că unii ca acesti'a au să mostenésca imperati'a ceriurilor.”

Atunci santulu Petru sa pune diosu la unu capetu de podu, ér' Domnedieu la cela-l-altu, și inceptu a cere de pomana.

Ivanu, cum ajunge in dreptulu podului, scóte cele dóue carbóve de unde le avea strinse, și da un'a lui santulu Petru și un'a lui Domnedieu, dicendu: „Daru d'in daru se face raiulu. Na vi! Domnedieu mi-a datu, eu dau, și Domnedieu ér mi-a dá, că are de unde.” Și a-poi Ivanu inceptu ér' a cantá și se duce totu in ainte.

Atunci santulu Petru díce cu mirare: „Dómne! cu adeveratu, bunu sufletu de omu e acest'a, și n'ar trebúf să mérga neresplatitu de la facíea ta.”

— „Dér, Petre; lasa că am eu portare de grige pentru densulu”. A-poi Domnedieu pornesce cu santulu Petru, și cătu ici cătu colea ajungu pre Ivanu, care o ducea totu intr'unu cantecu, de par' că erá tóta lumea a lui.

— „Buna cale, Ivane, — díse Domnedieu. — Dér canti, canti, nu te 'ncurci.”

— „Multiumescu Dvóstra, — díse Ivanu, tresarindu. — Dér de unde scii asíe de bine, că me chiama Ivanu?”

— „D'a-poi déca n'oiu sciu eu, cine altulu are să scie?” — respunse Domnedieu.

— „Dér cine esci tu, — díse Ioanu cam sborsítu, — de te laudí că scii tóte?”

— „Eu sum cersietoriulu, pre care l'ai miluitu colo la podu, Ivane. Sî cine da seraciloru, imprumuta pre Domnedieu, dîce scriptur'a. Na-ti imprumutulu in a-poi, cã-ci noi nu avemu trebuintia de bani. Ia numai am vrutu sã dovedescu lui Petru, cãtu esci tu milostivu. Afla acum, Ivane, cã eu sum Dumnedieu sî potu sã-ti dau ori-ce-i cere de la mine; pentru cã sî tu esci omu cu dreptate sî darnicu.“

Ivanu atunci, cuprinsu de fiori, pe locu s'a desmetitu, a cadiutu in genunchi d'inaintea lui Domnedieu sî a dîsu: „Dòmne, dèca esci tu cu adevèratu Domnedieu, cum dîci, rogu-te; binecuventèza-mi turbinc'a ast'a, cã ori pre cine-oiu vrè eu, sã-lu vèru intr'ens'a; sî a-poi sã nu pòta esî de a-ici fore invoirea mea.“

Domnedieu atunci, zimbindu, binecuventà turbinc'a, dupa dorinti'a lui Ivanu, sî a-poi dîse: „Ivane, candu te-i saturá tu de amblatu pr'in lume, atunci sã vini sã slugesci sî la pòrt'a mea, cã nu ti-a fi reu.“

— „Cu tóta bucuri'a, Dòmne; am sã vinu numai decãtu, — dîse Ivanu. — Dér acum d'o-data me ducu, sã vedu: nu mi-a picã ce-va la turbinc'a?“ Sî dicendu aceste, apucã preste câmpu d'a dreptulu, spre nisce curti mari, cari d' abîè se diarlau inaintea lui, pe culmea unui délú. Sî merge Ivanu, sî merge, — sî merge pone candu pe inserate ajunge la curtile celea. Sî cum ajunge intrã in ograda, se infacièsîèza inaintea boerului sî cere gazduire. Boerulu acel'a ci-cã erã cam sgãrcitu, dér vediendu cã Ivanu este omu imperatescu, n'are ce sã faca. Sî vrendu-nevrendu, poruncesce unei slugi, sã dea lui Ivanu ce-va de mancare, sî a-poi sã-lu culce in nisce case nelocuite, unde culcã pre toti mosafirii, cari veniau asîè nitam-nisam. Slug'a auscultandu porunc'a stapanului, ia pre Ivanu, ii da ce-va de mancare, sî a-poi ilu duce la loculu otaritu, sã se culce.

— Las' dèca nu i-a dà odin'a pe nasu, — dîse boerulu in gandulu seu, dupa ce orondul cele de cuviintia. — Sciu, cã are sã aiba de lucru la nópte. Acum sã vedemu care pre care? Ori elu pre draci, ori dracii pre densulu.

Cã-ci trebue sã vi spunu, cã boerulu acel'a avea o pareche de case, mai de o parte, in care se dîce cã locuia *Necuratulu*. Sî tocmai a-colo porunci sã culce pre Ivanu.

(Se va urmã.)

Tand'a si Mand'a.

T. Óre, mòi Mando, pentru ce se face atãt'a cioroboru a-supr'a socotiloru diecesane sî aceloru dela epitropi'a fonduriloru comuni de Aradu-Caransebesin'?

M. D'a-poi pentru-cã s'au adunatu **credintiosii** lui Tom'a necredintiosulu sî facu svatu mare tocmai in septeman'a acestui santu criticu, spre a o cinsti pre ea cu credintia crestinesca . . . .

T. Vedu, vedu acum; cãtu de bine se potrivescè tienerea sinòdeloru diecesane in Dominec'a sî septemana lui Tom'a. (S.)

T. Sî Dieu inspectorele de scóle Kóos sî a ajunsu scopulu.
M. Facie de cine?

T. Facie de scól'a rom. conf. gr. cat. d'in Sau-georgiu; dejudecandu Tribunalulu d'in Bistriti'a pre intrég'a Comisiune scolast. la muleto banale pentru folosirea bietului Abc-dariu Petrii.

M. Nu fii miopu fèrtate; trecutul patriotului Kóos arèta, cã nu se va asfediã pe ciolane, pone candu va face sî a-colo un'a „állami elem nép-iskola.“

T. Domnedieu ii ajute a duce caus'a ungeresca in capetu precum a dedusu-o in Bucuresci! . . .

Trénc'a si Flénc'a.

T. Pi-ha! bata-te plói'a, cã cercelata mai esci.

F. Cum sã nu; dóra vedi-bine, cã am sã jãfuescu pung'a cui-v'a.

T. Ce! dóra nu esci denumita de esecutoru regescu!

F. Nu! dér' am sã esecutesu pre unu esecutoru.

T. A! Intielegu. Pre mosiulu d'in *Nasu-udu*, carele in butulu aniloru, ce-i numera, voiesce a duce rolulu de *amantu*.

F. Uh! tiucu-i gur'a cea scirba!

T. Da Dieu, — pone-ce are pung'a plina! . . .

Publicatiuni tacsabili.

Avocatulu d'in Aradu Mircea B. Stanescu sî-a mutat cancelari'a éra-sî in cas'a sa, strat'a Teleki-ana, la nrulu 27, in dosulu resiedintiei episcopului.

Nrulu $\frac{177}{1878}$ es. jud.

(3--1.)

Publicatiune de licitatiune.

Subsemnatulu esecutoriu esmisu, in virtutea §-lui 403. alu proced. leg. civ., face de scire, cã mobilile lui **Tom'a Galetariu**, d'in comun'a Tiel'a, sî a-nume: o cassa de feru wertheimiana sî 5 vace, cari amosuratu decisului de sub nrulu 2145. alu judeciului regescu de Fagetu s'au pemnoratu sî apreciatu judecatoresce in suma de fi. 500. pentru escontentarea pretendiunei de fi. 78. cr. 67½. capitale sî accesorii legali a lui **Teodoru Ioanovicu** sî a sociei sele d'in Nagifalu, — se espunu la licitatiune publica, ceea ce se va tiené in comun'a Tiel'a, in 3. Juniu nou, 1878. in ainte de amédi la 11 óre, pe candu cei ce dorescu a cumpará sunt invitati cu acea observare, cã in casu de necesitate, conformandu-me cu §-lu 406. d'in proc. leg. civ., mobilile de mai susu, totu atunci, se voru vinde sî mai in diosu de la pretiulu estimatiionale.

Datu in Fagetu, la 7. Maiu, nou, 1878.

Marcu Weinzierl, m. p.
esecutorulu judeciului regescu.

(l. s.)